

06.12.13/70

Reg
głos Rad.

PRAWO do dumy

Tradycyjnym już zwyczajem obchody rocznicowe stwarzają okazję do spojrzenia wstecz, nasuwają pewne refleksje, prowokują do ocen i uogólnień. Tegoroczne wojewódzkie obchody DNIA BUDOWLANICH w Radomiu są szczególną okazją do przedstawienia bogatego dorobku i perspektyw rozwojowych przedsiębiorstw budowlanych. Zapewne dla wyczerpania tego tematu nie wystarczy krótki artykuł — niemniej jednak warto chyba w sposób pobieżny przypomnieć społeczeństwu naszego miasta ile zawdzięcza pełnej poświęcenia pracy załóg budowlanych.

DZIĘKI dokonaniom przemianom społeczno-gospodarczym, które przyniósł ustrój socjalistyczny, ojczyzna nasza w minionym XXV-leciu przeżywała nienotowany dotychczas w jej historii okres dynamicznego rozwoju. Również Radom znalazł dobre warunki szybkiego i wspaniałego rozwoju. Niemal w każdym z tych osiągnięć miały szerokie rzesze pracowników budownictwa, biur projektowych oraz służb inwestycyjnych, którzy swą codzienną pracą zbudowali w naszym mieście nowoczesne osiedla mieszkaniowe, obiekty użyteczności publicznej oraz zakłady przemysłowe.

W okresie 25 lat władzy ludowej wykonano w ramach budownictwa państwowego i spółdzielczego ponad 45 tysięcy izb mieszkalnych, a przeto więcej niż co drugi radomianin mieszka w nowym budownictwie. W oparciu o nowoczesne plany urbanistyczne wybudowano osiedla mieszkaniowe: Malczewskiego, Plan ty oraz w rejonie ulicy 1905 Roku. W ostatnim stadium zabudowy znajduje się osiedle XV-lecia dla 20 tysięcy mieszkańców oraz osiedle Żeromskiego dla 7 tysięcy mieszkańców.

W najbliższych latach realizować będziemy społeczne zadanie budownictwa — „Ustronie”, które jest projektowane dla 27 tysięcy mieszkańców oraz osiedle „Borki” dla 6 tys. ludzi. Za projektowane obiekty w osiedlu „Ustronie” będą po siadać nowoczesne rozwiązania funkcjonalne, a realizacja ich będzie oparta o technologię o nazwie „W-70”.

Zastosowanie tej technologii wydatnie skróci cykl budowy oraz spowoduje przeniesienie szeregu prac chłonnych robót wykończeniowych z placu budowy do zakładu prefabrykacji. Elementy wielkowymiarowe z gotową fakturą wewnętrzną oraz stolarką wbudowaną, produkowane będą w rozbudowywanym obecnie koszt 84 mln zł. Zakładzie Prefabrykacji przy ul. Wierzbickiej. Docelowo zdolność produkcyjna tego zakładu wyniesie 5 tys. izb rocznie. Już w roku bieżącym zostaną wykonane trzy budynki mieszkalne, prototypowe, według technologii „W-70” na osiedlu „Nad Potokiem” przy ulicy Grzybowskiej. Znacznie zaawansowane przygotowań do wprowadzenia tej technologii stwarza pomyślne warunki do wprowadzenia na szeroką skalę montażu budynków na osiedlu „Ustronie” już w roku przyszłym.

Z OKAZJĄ WASZEGO ŚWIĘTA SKŁADAM WSZYSTKIM BUDOWLANYM SERDECZNE PODZIĘKOWANIE ZA DOTYCHCZASOWĄ PRACĘ. ŻYCZENIA DAŁSZYCH DOBRYCH WYNIKÓW W PRACY ZAWODOWEJ I POLITYCZNO-SPOŁECZNEJ, ŻYCZENIA SATYSFAKCJI Z WYKONYWANEJ PRZEZ WAS PRACY I ZADOWOLENIA W ŻYCIU OSOBISTYM.

Zdzisław KWIECIŃSKI
I Sekretarz KM PZPR w Radomiu

Członek Sejmowej Komisji Budownictwa i Gospodarki Komunalnej

Jak w czasie każdego obchodu rocznicowego, tak i w święto budowlanych dokonuje się oceny. I w tym wypadku — mimo istniejących jeszcze niedomagań — trzeba powiedzieć, że ocena ta wypada dla budownictwa pomyślnie.

Każdego przybylsza z zewnątrz, jak i wszystkich mieszkańców miasta, uderza ożywiony ruch budowlany, wielkie place budowy nowoczesnych osiedli mieszkaniowych, nowych lub rozbudowywanych zakładów przemysłowych, szkół i instytucji społecznych i kulturalnych.

Niespotykany w kraju po wojnie rozwój budownictwa jest właściwy również dla naszego miasta. Buduje się zgodnie z głównym celem gospodarki socjalistycznej, zakładającą zapewnienie pracy, mieszkania i stworzenie odpowiednich warunków bytowych ludzkiej pracy. Wystarczy podać, że w okresie 25 lat władzy ludowej w ramach budownictwa państwowego i spółdzielczego wybudowano ponad 45 tys. izb mieszkalnych wyposażonych w potrzebne urządzenia sanitarne, a ponad połowa ogólnych za sobą mieszkaniowych Radomia pochodzi z nowego budownictwa.

W sferze działalności budowlanych znajduje się również gospodarka komunalna obejmująca urzędniczą użyteczność publiczną służącą wygodzie życia codziennego. Pracownicy przedsiębiorstw budowlanych — obok pracowników gospodarki komunalnej — wnieśli swój wkład w rozbudowę sieci wodociągowej i kanalizacyjnej, budowę i zagospodarowanie ulic oraz ogólny wygląd miasta.

To wszystko jest dziełem rąk i umysłów pracowników budownictwa, biur projektowych, przedsiębiorstw specjalistycznych i wszystkich uczestników procesu inwestycyjnego.

Robotnicy na kursach

W Radomskim Przedsiębiorstwie Robót Instalacyjnych dużą rolę przypisuje się szkoleniu kadr systemem wewnątrzzakładowym lub zewnętrznym. Tylko w roku ubiegłym na wszelkiego rodzaju kursach — spawania gazowego, spawania elektrycznego, na kursach ekonomicznych, bhp I, II i III stopnia przeszkolono 353 pracowników.

Nowość

Nie każdy zapewne wie, że Radomskie Przedsiębiorstwo Robót Instalacyjnych jako pierwsze specjalistyczne przedsiębiorstwo w województwie kieleckim (i jako jedno z nielicznych w kraju) zastosowało i stosuje do montażu kanalizacji wewnętrznej w budynkach mieszkalnych nie rury żelazne, lecz rury z nieplastifikowanego polichlorku winylu.

Jest to duże osiągnięcie w ramach postępu technicznego.

GŁOS radomskich BUDOWLANICH

Jednym z przedsiębiorstw terenowych produkujących w naszym województwie w wyrobach betonowych, są Radomskie Zakłady Terenowe Prefabrykacji w Radomiu. Przedsiębiorstwo utworzone zostało z dniem 1 stycznia 1965 roku w wyniku wyeliminowania betoniarzy z przedsiębiorstw przemysłowych terenowych materiałów budowlanych, podległych powiatowemu radom narodowemu i powiatowemu radom kieleckiemu i likwidacji części Zakładowych ZPTMB w Zwoleńsku.

Początkowo przedsiębiorstwo tworzyło 17 zakładów, by w roku 1970 dojść do stanu 12 (11 produkcyjnych oraz 1 zakład remontowy). Zmniejszenie ilości zakładów nastąpiło na skutek bądż to przeniesienia do siatki zakładów innego przedsiębiorstwa, bądż też ich likwidacji.

W chwili obecnej RZTP posiada 12 zakładów — betoniarzy w następujących powiatach: a) kieleckim — Brzoza, Katarzynów, Pionki, b) lipskim — Solec, c) opoczyńskim — m. Opoczno, d) przysuskim — Zygmuntów, e) radomskim — Halinów, f) sandomierskim — Sadek, g) zwoleńskim — Cyganówka, Karczówka, Sarnów. Zakład remontowy znajduje się w Radomiu.

Lokalizacja zakładów RZTP w terenie jest przypadkowa, gdyż przedsiębiorstwo powstało na bazie istniejących i przejmowanych zakładów betoniarzy. Są więc powiaty w północnej części województwa posiadające po trzy betoniarzy, ale są również i takie, które nie posiadają ani jednego (powiat białobrzeski, starachowicki). Wielkość zakładów, biorąc stan zatrudnienia — jest różna, od kilkunastu zatrudnionych robotników do pięćdziesięciu.

Profil produkcji i jej wielkość wynikały i nadal wynikają z aktualnych potrzeb rynku, rozpoznawanych przez władze województwa oraz możliwości technicznych, surowcowych i kadrowych. Pro-

dukowane wyroby betonowe dają się ująć w trzy podstawowe grupy: beton ciężki, żelbet, beton lekki. Osiągana wielkość produkcji w ostatnich dwóch latach — około 50 t. m³ betonu. Roczna wartość produkcji wg cen zbytu 32-34 mln zł. Ilość zatrudnionych pracowników ogółem wahała się w granicach 380 osób. Najważniejszymi odbiorcami wyrobów są: WZGS „Samopomoc Chłopska”, gospodarka komunalna prezydentów rad na rodowych i przedsiębiorstwa budownictwa z terenu województwa.

Przedsiębiorstwo opiera swoją działalność — jeśli chodzi o materiały podstawowe — na otrzymywa-

tej pory nakładem inwestycyjnym, stało się możliwym utrzymanie już w zimie 1969-1970 r. prawie całego stanu zatrudnienia z okresu sezonu. To osiągnięcie ma z uwagi na niedobór siły roboczej na tym terenie województwa bardzo istotne znaczenie.

W ostatnich dwóch latach przedsiębiorstwo odnotowało dotkliwie występującą trudność w transporcie kolejowym, co przy równoczesnym braku dostatecznego i sprawnego własnego transportu samochodowego, miało wpływ na zakłócenie rytmiczności i wydajności pracy. Załogi, pracując w ciężkich warunkach, zmusiły do bardzo poważnego wysiłku.

Od Brzozy do Sarnowa...

nych przydziałach ze Zjednoczenia (cement, kruszywa, stal i inne). W pewnym procencie zaspokajamy potrzeby materiałowe (piasek, pospółka, żużel) dostawami ze źródeł tzw. miejscowych, jednak własnych urobisk, bądż kopalni przedsiębiorstwo nie posiada. Ten stan rzeczy oraz usytuowanie zakładów z dala od torów kolei państwowej, a niejednokrotnie i dróg, ustalił niemal stały wskaźnik trudności, który jest dość wysoki.

Wszystkie nasze zakłady wymagają bezwzględnie modernizacji, polegającej na generalnym uporządkowaniu i zagospodarowaniu, zwiększeniu możliwości prowadzenia produkcji w okresach niskich temperatur i niekorzystnych warunków atmosferycznych, mechanizacji, likwidacji prac ciężkich, poprawie warunków socjalnych i bhp, komunikacyjnych, magazynowych, zabezpieczających mienie i inne.

Dzięki systematycznemu poprawianiu stanu organizacyjnego przedsiębiorstwa, niewielkim, jak do

Stopień mechanizacji produkcji w zakładach jest nie zadowalający. Rok 1970 — 1971 zmieni w pewnym stopniu ten stan rzeczy, bo w ramach przedsiębiorstwa ma zostać zainstalować w 2 zakładach (Halinów, Sadek) agregaty do produkcji rur betonowych.

W okresie najbliższych pięciu lat tj. w latach 1971-1975 przedsiębiorstwo podniesie swoją rangę, ma być bowiem zbudowany koszt 28 mln. złotych nowoczesny zakład produkcji prefabrykatów w Radomiu. Wartość produkcji w roku 1975 będzie wynosić ok. 60 mln. zł, a ogólny stan zatrudnienia planowany jest na 630 osób.

Niewątpliwie istnienie kilkunastu różnych wielkości zakładów, rozrzuconych w terenie i ze zróżnicowaną specyfiką, nie sprzyja szybkiemu osiągnięciu efektów w zakresie organizacyjnym, wychwytywaniu spraw i istotnych problemów. Można jednak powiedzieć z przekonaniem, że załoga RZTP złożona z załóg kilkunastu zakładów, jest już zważna i świadoma

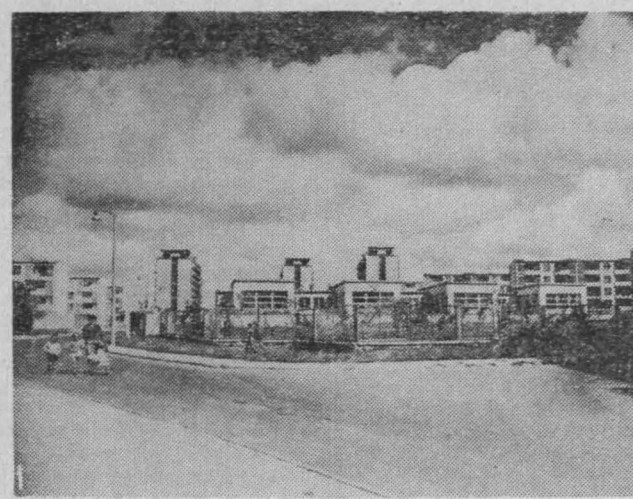
Równoległe z rozwojem budownictwa mieszkaniowego postępuje budowa w zakresie szkolnictwa, rozwoju sieci handlowej oraz urządzeń komunalnych. Największe efekty w minionym XXV-leciu osiągnięto w budownictwie szkolnym. W tym czasie przekazano do użytkowania 15 budynków szkół podstawowych, 2 budynki szkół średnich ogólnokształcących oraz wybudowano lub rozbudowano 9 szkół zawodowych.

Uzyskano znaczny postęp w rozbudowie i modernizacji sieci handlowej, uporządkowano ciąg handlowy na ul. Żeromskiego, a dom handlowy „Sezam” stał się jedną z wizytówek naszego miasta.

Radykalnej poprawie uległy warunki lecznicza, co było wynikiem oddania do użytkowania w 1967 r. wielooddziałowego szpitala przy ul. Tochtermana.

Osiągnięty został dalszy postęp w gospodarce komunalnej — w zakresie rozbu-

(Dokończenie na str. 6-ej)

Uczniowie w warsztatach i na budowie

DYNAMICZNY wzrost zadań produkcyjnych w budownictwie kluczowym naszego miasta wymaga każdego roku wiele setek rąk do pracy, szczególnie wykwalifikowanych robotników w zakresie budowlano-montażowych. Dlatego też RPRI na swoich budowlanych i warsztatach systematycznie szkoli uczniów, którzy rekrutują się z przyzakładowych Zasadniczych Szkół Budowlanych RPBM i OPBP w Ostrowcu.

RPRI w Radomiu posiada obecnie 10 klas filialnych w tych szkołach, zatrudniając na budowlanych z tych klas łącznie 279 uczniów w zawodach: monter wewnętrznych instalacji budowlanych, monter klim.-wentyl., elektryk i kierownik elektryczny.

Uczniowie w poszczególnych

W-70 to KLUCZ nowoczesności w budownictwie mieszkaniowym

W 26-lecie istnienia Polskiego Ludowego tyłaż letnią historię posiada budownictwo. Lwią częścią tej historii budownictwa w Radomiu legitymuje się Radomskie Przedsiębiorstwo Budownictwa Miejskiego, które powstało w roku 1951 z połączenia dwóch działających uprzednio przedsiębiorstw, tj. Państwowego Przedsiębiorstwa Budowlanego i Społecznego Przedsiębiorstwa Budowlanego.

Dostateczna ilość wolnych rąk do pracy w pierwszych latach powojennych oraz brak sprzętu i zaplecza techniczno-produkcyjnego, jak również nowoczesnych materiałów, narzucił budownictwu stosowa-

waną wtedy rzemieślniczą technologię wykonawstwa. Podstawowym materiałem była cegła, drewno, a centralną postacią budownictwa — murarz i tynkarz.

W latach pięćdziesiątych wraz z rozwojem bazy sprzętowo-technicznej, kształceniem nowych kadr fachowców i postępowaniem w dziedzinie materiałów budowlanych zmieniała się również technologia. Cegłę zastąpiono dużymi blokami, których wielkość systematycznie wzrastała. Deficytowe drewno używane dotychczas prawie wyłącznie na dachy budynków zastąpiono żelbetem, a centralnymi postaciami budownictwa stały się betoniarze i zbrojarze.

Na przełomie lat sześćdziesiątych obserwujemy dynamiczny wzrost postępu technicznego i mechanizacji budownictwa, co odzwierciedliło się w postaci technologii wielkoblukowej i wielkopłytywowej i wielkopłytywowej opartej o elementy wielkowymiarowe. W tym okresie następuje intensywny wzrost zaplecza budowlanego produkującego elementy wielkowymiarowe, a do centralnych postaci budownictwa dołącza nieznany dotychczas fachowiec — monter konstrukcji żelbetowej. Proces ten trwa w zasadzie do chwili obecnej, z niustannym ulepszeniem tych dwóch technologii.

W 20-letnim prawie okresie działalności RPBM wybudowaliśmy ogółem 806 obiektów budownictwa o łącznej kubaturze 6138 tys. m³, w tym 46984 izby mieszkalne. Dodając do tego wykonane przez nas drogi dojazdowe, zieleńce itp. można stwierdzić, że zgrupowanie w jednym miejscu wybudowanych obiektów utworzyłoby miasto dla 100 tys. mieszkańców. Rozmiar włożonej pracy i osiągniętych wyników obrazują przykładowo poniższe dane:

zużyto w przeliczeniu na wagony kolejowe ładowności 20 ton każdy

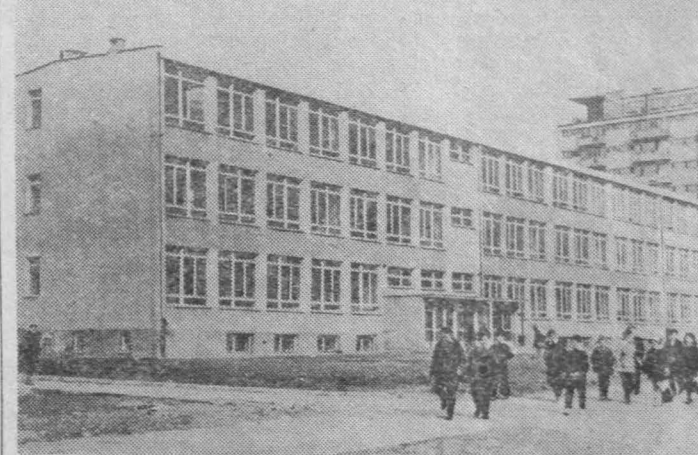
• stali 1500 wagonów,
• cementu 11000 wagonów,
• kruszywa 70000 wagonów.

Na osiągnięcie tych wyników oprócz rozwoju technologii wykonawstwa, usprawnienia i nowych materiałów, niebagatelną rolę odegrała praca i praca ideowo-wychowawcza na szczeblu przedsiębiorstwa. Dynamiczny rozwój współzawodnictwa pracy, powstawanie Brygad Pracy Socjalistycznej, systematyczny wzrost szeregów partyjnych rzutowały poważnie na dorobek

(Dokończenie na str. 6-ej)

To nam się podoba ...

Od 1967 do 1969 roku szkoły wyższe ukończyło 5 pracowników RPRI, szkoły średnie techniczne — 16 pracowników, a szkoły ogólnokształcące i ekonomiczne — 4 pracowników. Natomiast w tym roku w szkołach pomaturalnych kontynuuje naukę 3 osoby, w Technikum Energetycznym — 2 osoby, w Technikum Budowlanym — 35 osób, studia wyższe techniczne i ekonomiczne kontynuuje 8 osób.

EUGENIUSZ KROCZAK

Prawo do dumy

(Dokończenie ze str. 5-ej)

dowy sieci: wodociągowych, kanalizacyjnych, gazowych oraz zagospodarowaniu ulic. Na szczególne podkreślenie zasługuje fakt przekazania w 1969 r. społeczeństwu tu nulu miejskiego dla ruchu pieszego pod dworcem PKP. Dzięki temu osiągnięto do poprawy warunków bezpieczeństwa podróży oraz uzyskano dogodny połączenie śródmieścia z dzielnicą Glinicę.

Prawie stałe w rozbudowie są wszystkie większe przedsiębiorstwa przemysłu. W mieście buduje się kilka nowych zakładów, jak: Radomskie Zakłady Mechanizacji Budownictwa „Zremb”, Zakłady Garbarskie i Okręgowe Zakłady Naprawy Autobusów.

Wszystkie te osiągnięcia, które przeobraziły i odmieniły na lepsze warunki mieszkaniowe Radomia, są dziełem załóg budownictwa.

Z OKAZJI „DNIA BUDOWLANYCH” W IMIENIU PREZYDIUM MIEJSKIEJ RADY NARODOWEJ SKŁADAM WSZYSTKIM PRACOWNIKOM BUDOWNICTWA SERDECZNE PODZIĘKOWANIA ZA DOTYCHCZASOWY TRUD I OFIARNE ZAANGAŻOWANIE W PRACY DLA ROZBUDOWY NASZEGO MIASTA. JEDNOCZESNIE ŻYCZĘ DALSZYCH SUKCESÓW W PRACY ZAWODOWEJ I SPOŁECZNEJ ORAZ WSZELKIEJ POMYSŁNOŚCI W ŻYCIU OSOBISTYM.

Inż. JAN SZCZEPAŃSKI
Z-ca przew. Prez. MRN

By rosły nowe obiekty ...

„SILIKATY” PRODUKUJĄ

RADOMSKIE Zakłady Wapienno - Piskowe w Wincentowie k. Radomia grupują trzy zakłady produkcyjne: zakład w Wincentowie, w Żytkowicach, w powiecie kozienickim i w Ludyni, w powiecie włoszczowskim. Wszystkie one produkują cegłę wapienno-piaskową (silikatową) i pracują na typowych urządzeniach i parku maszynowym. Zakład produkcyjny w Żytkowicach oddany został do eksploatacji 1 marca 1960 roku, a zakład w Wincentowie — 1 czerwca 1962 roku, a zakład w Ludyni uruchomił produkcję od 1 stycznia 1962 roku. Projektowana zdolność produkcyjna każdego zakładu była wyliczona w wysokości 30 mln sztuk cegły rocznie. I trzeba przyznać, że wszystkie trzy zakłady osiągnęły i przekroczyły zdolność produkcyjną już w drugim roku eksploatacji. W okresie od 1960 do 1969 roku przedsiębiorstwo plan w wysokości 720,4 mln sztuk cegły wapienno-piaskowej wykonało z nadwyżką 38,3 mln sztuk wartości około 27,2 mln złotych.

Osiągnięcia w zakresie produkcji wpłynęły również na końcowe efekty działalności przedsiębiorstwa w poszczególnych latach. Wysiłkiem całej załogi RZWP za osiągnięte bardzo pozytywne wyniki techniczne - ekonomiczne przedsiębiorstwo uzyskało wiele zaszczytnych wyróżnień, do których niewątpliwie należą:

● za wyniki I półrocza 1964 roku w międzyzakładowym współzawodnictwie pracy załoga zdobyła pierwsze miejsce i sztandar przechodni ministra budownictwa i przemysłu materiałów budowlanych oraz przewodniczącego Zarządu Głównego naszego Związku.

● za wyniki w całym 1964 roku załoga zdobyła pierwsze miejsce we współzawodnictwie międzyzakładowym i sztandar przechodni Prezesa Rady Ministrów i Przewodniczącego Centralnej Rady Związków Zawodowych.

● za wyniki 1966 roku przedsiębiorstwo uzyskało proporzec przechodni naczelnego dyrektora Centrali Zjednoczenia i przewodniczącego Zarządu Głównego naszego Związku.

● za wyniki 1967 roku załoga zdobyła I miejsce i sztandar przechodni Prezesa Rady Ministrów i Przewodniczącego Centralnej Rady Związków Zawodowych oraz proporzec przechodni naczelnego dyrektora Centrali Zjednoczenia i przewodniczącego Zarządu Głównego naszego Związku.

● za wyniki 1968 roku załoga zdobyła I miejsce i sztandar przechodni Prezesa Rady Ministrów i Przewodniczącego Centralnej Rady Związków Zawodowych oraz proporzec przechodni naczelnego dyrektora Centrali Zjednoczenia i przewodniczącego Zarządu Głównego naszego Związku.

W ubiegłym roku opracowany został projekt planu

5-letniego na lata 1971—1975. I tu należy podkreślić, że opracowany plan przewiduje w roku docelowym (1975) większą produkcję o 5,1 mln sztuk cegły niż to przewidywał wskaźnik Zjednoczenia. Projekt planu 5-letniego, który został złożony w Zjednoczeniu Przemysłu Ceramiki Budowlanej, opracowany został o IV wersję i przedstawia się następująco: 1970 rok — 120 mln sztuk cegły, 1971 rok — 129 mln sztuk, 1972 — 148,6 mln sztuk, 1973 — 154,7 mln sztuk, 1974 — 155,4 mln sztuk i rok 1975 — 156,1 mln sztuk cegły.

Osiągnięcie tak wysokiego wzrostu produkcji następuje przez pełne wykorzystanie maszyn i urządzeń przy jednoczesnym zastosowaniu czterobrygadowego systemu pracy.

Na właściwej drodze

OD dwóch lat — wg oceny Zarządu Miejskiego ZMS w Radomiu — zakładowe koło ZMS działające przy Radomskim Przedsiębiorstwie Budowlanym jest jednym z produkujących i wzorowo pracujących kół w budownictwie radomskim. Koło rozciąga opiekę nad całą młodzieżą pracującą w przedsiębiorstwie, mobilizuje ją do czynów społecznych, do realizacji bieżących zadań. Przedstawiciele koła ZMS reprezentują młodzież we wszystkich organizacjach społeczno - politycznych przedsiębiorstwa — wspólnie z samorządem robotniczym rozwiązują bieżące sprawy młodzieży.

Treść hasła — „Polska krajem ludzi kształcących się” — stała się w RPB faktem, gdyż mimo skomplikowanego profilu robot — specyfiki działania w terenie — wykształcenie wyższe uzupełnia 8, a średnie 18 młodych ludzi. Wszyscy oni w doskonały sposób łączą pracę zawodową z nauką, dążąc do podwójnego obciążenia. Są to ludzie ambitni i pracowici — w większości członkowie organizacji młodzieżowych. Korzystają z licznych księgozbiorów biblioteki przedsiębiorstwa.

Organizacja pomaga w uświadomieniu sobie w wyrobieniu właściwego stosunku do nauki. Przewodniczący koła, tow. Jan Jaworski, reprezentuje organizację na Radzie Szkoleniowej, dba, aby skierowania na studia były udzielane najlepszym działaczom zawodowym i społecznym. I tak w r.b. podesłali studia inżynierskie w Warszawie na wydziale zoologii koleżki: Robert Majewski, Janusz Molenda i Witold Grzegorzczak.

Wszyscy pracujący na budowie i posiadający bardzo dobre opinie od władz wojewódzkich po odbyciu zasadniczej służby. Niestety, mimo, że w dobre wytworzonej atmosferze chętnych

Nasze współzawodnictwo

WYKONANIE planu rzeczowego, finansowego, osiągnięcie najwyższej wydajności, poprawa poziomu kosztów, lepsza jakość, poprawa gospodarki materiałowej, polepszenie warunków BHP — to jedne z wielu zadań, na których opiera się współzawodnictwo pracy w Radomskim Przedsiębiorstwie Robót

Instalacyjnych. We współzawodnictwie tym rywalizują ze sobą kierownictwo grupy robót, kierownictwo robót sanitarnych i elektrycznych, brygady, zespoły i kierownicy.

Do produkujących KGR-ów należą: KGR-4 w Starachowicach, KGR-6 w Radomiu i Produkcja Pomocnicza w Radomiu. Wśród brygad na wyróżnienie zasługują brygady tow. tow. Witolda Adamczyka, Stanisława Łodęja, Jana Cwika, Wacława Klimka i Mariana Zawodnika.

Obok tych form poczesne miejsce zajmuje współzawodnictwo o tytuł „Brygady Pracy Socjalistycznej” oraz „Wydziału Pracy Socjalistycznej”. W chwili obecnej posiadamy 33 Brygady Pracy Socjalistycznej, które skupiają 148 pracowników posiadających nadany ten tytuł. KGR 4 w Starachowicach i Wydział Mechaniczny otrzymały tytuły „Wydziału Pracy Socjalistycznej”. Wśród załogi 42 pracowników posiada tytuł „Przodownika Pracy Socjalistycznej” i 13 pracowników „Zasłużonego Przodownika Pracy Socjalistycznej”.

Dla uczczenia 25-lecia PRL i Dnia Budowlanych załoga nasza podjęła szereg zobowiązań wartości 870.000 złotych. Zobowiązania te dotyczą skrócenia cyklu produkcyjnych na najbardziej trudnych odcinkach pracy.

Warto podkreślić, że RPRI za I półrocze 1969 r. zajęło III miejsce we współzawodnictwie pracy w grupie przedsiębiorstw branży instalacyjnej o sztandar Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz Zarządu Głównego Zw. Zawodowego Prac. Bud. i Przem. Materiałów Budowlanych.

Dyrekcja przedsiębiorstwa i czynniki społeczno-polityczne stwarzają podatny klimat dla dalszego, lepszego rozwoju współzawodnictwa pracy w naszym przedsiębiorstwie.

WIKTOR SITARZ

Z życia ZMS

Liczące 45 osób koło ZMS przy RPRI może poszczycić się wieloma sukcesami. Rozwija ono zwłaszcza młodzieżowy ruch współzawodnictwa pracy. Na wyróżnienie zasługuje m. in. ZMS-owska BPS tow. Józefa Spiewaka, która wykonuje obecnie roboty klimatyzacyjno-wentylacyjne w nowej hali produkcyjnej „Radokoru”...

ZMS-owcy nie zapominają też o rozrywce, sporcie, życiu kulturalnym, o pracy społecznej. Włączyli się oni np. do budowy ośrodka rekreacyjnego w Toporni (w ubiegłym roku przeprowadzili tam 700 roboczych godzin, w tym roku deklarują 1000 roboczych godzin), w tym kwartale zorganizowali kulg połączone z zawodami sportowymi, 2 turnieje tenisa sportowego, wieczornice z okazji 100 rocznicy urodzin Lenina, turnieje wiedzy o wodzu Rewolucji Październikowej, wiele innych imprez i wieczorów kół tanecznych.

Jako pierwsze w Polsce

RPRI dla W-70

RPRI jako pierwsze specjalistyczne przedsiębiorstwo w Polsce wykonujące będzie instalacje sanitarne i elektryczne w budynkach mieszkalnych wznoszonych nową technologią systemu W-70. Pierwsze budynki (prototypowe) w Polsce budowane będą na osiedlu przy ul. Struga w Radomiu jeszcze w tym roku.

Czy wiecie że ...

... Radomskie Przedsiębiorstwo Budownictwa Miejskiego wybudowało 806 budynków kubaturowych, w tym 46.984 izby?

... zużyto 220 tys. ton cementu, 30 tys. ton stali, 1.400 tys. ton kruszywa, 1.200 tys. m kw. materiałów podłogowych i 800 tys. ton szkła?

... położono 5.800 tys. m kw. tynków wewnętrznych i zewnętrznych?

Kilometry, kilometry ...

Tylko w roku ubiegłym RPRI w Radomiu zamontowało w różnego typu obiektach 500 kilometrów rur stalowych, 800 kilometrów przewodów elektrycznych oraz 25 kilometrów rur żeliwnych.

Liczby te mówią same za siebie o produkcji RPRI!

RZG — 1088 R-6
Nakład 2.000 szt.

RPRI w działaniu

RADOMSKIE Przedsiębiorstwo Robót Instalacyjnych jest przedsiębiorstwem specjalistycznym, wykonującym instalacje centralnego ogrzewania, wodociągowo-kanalizacyjne, elektryczne, wentylacyjne i inne w budownictwie mieszkalnym, użyteczności publicznej, rolniczym oraz przemysłowym.

INSTALACJE sanitarne odgrywają we współczesnym budownictwie mieszkalnym pierwszoplanową rolę w zakresie warunków mieszkalnych, higieny i kultury mieszkańców. Do roku 1967 byliśmy jedynym przedsiębiorstwem tego typu w województwie kieleckim. Obecnie, w wyniku powstania podobnych przedsiębiorstw w Kielcach, działalnością naszą obejmują północną część województwa kieleckiego. W rejonie naszej działalności prowadzimy jednocześnie roboty na 100 budowlach, a w ciągu całego roku na około 400 budowlach. Przy tak dużej ilości placów budów i znacznym ich rozrzucie w terenie, trzeba dużo wysiłku organizacyjnego, aby prawidłowo administrować wszystkimi czynnymi budowlami. Mimo powstania drugiego podobnego przedsiębiorstwa nasze zadania produkcyjne nie zmalały, a wręcz przeciwnie w roku 1969 i 1970 wzrosły i w następnej pięcioletce będą nadal wzrastały.

Dynamiczny rozwój i wzrost budownictwa w województwie kieleckim stawia przed przedsiębiorstwem stały wzrost zapotrzebowania na produkcję. Potrzebna moc produkcyjna dla wykonania planowych zadań produkcyjnych osiągalna do tej pory i będziemy w dalszym ciągu osiągać w pierwszym rzędzie przez wprowadzanie na jak najszerszą skalę postępu technicznego, uprzemysłowienie produkcji, nowych technologii, różnych form współzawodnictwa pracy, prowadzenie robót w oparciu o naukowe metody organizacyjnej pracy, o stałe wykorzystywanie rezerw produkcyjnych.

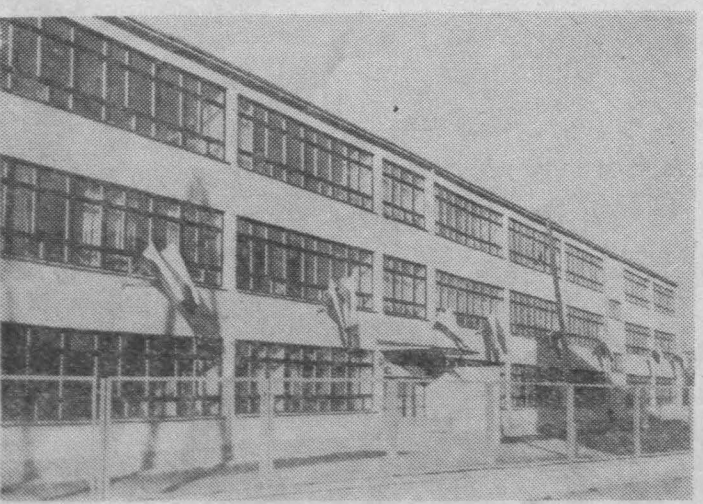
Zagadnienia te odgrywać w RPRI pierwszoplanową rolę. Stwarzają trwałą podstawę do systematycznego wzrostu wydajności pracy, najważniejszego czynnika decydującego o poziomie życia klasy robotniczej. Takie założenia i działania dokonuje w szybkim tempie przeobrażeń przedsiębiorstwa na coraz nowocześniejsze. Połączenia z sobą głębokie zmiany w jakościowym składzie zawodowym załogi i wyzwała inicjatywę robotników, techników, inżynierów i ekonomistów. Przyjmując taki kierunek działania kierujemy się zawsze rachunkiem ekonomicznym i chęcią stworzenia jak najlepszych warunków społecznych i BHP.

Unowocześnienie naszego przedsiębiorstwa od powstania do dnia dzisiejszego polega na tym, że w coraz większym zakresie roboty wykonywane kiedyś tradycyjnie na budowie przenosimy na zaplecze. Zaplecze nasze — to nowoczesny obiekt przemysłowy, wyposażony w niezbędne maszyny do produkcji gotowych prefabrykatów instalacji sanitarnych i elektrycznych oraz różnych urządzeń związanych z instalacjami.

Prefabrykaty i urządzenia instalacyjne na zaplecze wykonujemy w takich zespołach, aby na budowie odbywał się tylko montaż. Udział roboczych godzin na budowie ograniczamy do minimum. Taka technologia produkcji i wykonawstwa skracając cykl produkcyjny na budowie, tym samym zwiększa wydajność pracy i przyczynia się do dużego tempa w oddawaniu izb mieszkalnych oraz powoduje oszczędności na materiale,

ZALOGA RADOMSKIEGO PRZEDSIĘBIORSTWA ROBÓT INSTALACYJNYCH JEST ŚWIADOMA SWOICH ZADAŃ PRODUKCYJNYCH, ROZUMIEMIE, ŻE BUDOWNICTWO MIESZKALNE I UŻYTECZNOŚCI PUBLICZNEJ MA RÓWNIŻ ASPEKT SPOŁECZNY. A NA MIESZKANIA CZEKAJA ROBOTNICY, CHŁOPI I INTELIGENCJA PRACUJĄCA. DLATEGO AMBICJA DYREKTORA, CZYNNIKÓW SPOŁECZNO - POLITYCZNYCH, AKTYWU INŻYNIERSKIEGO, ROBOTNIKÓW JEST, ABY POTRZEBY NASZEGO MIASTA NA IZBY MIESZKALNE ZASPOKAJAĆ CORAZ LEPIEJ I SZYBCIEJ.

mgr inż. B. SOSNOWSKI

Klucz do nowoczesności

(Dokończenie ze str. 5-ej) przedsiębiorstwa. Wśród załogi przedsiębiorstwa znajduje się 163 pracowników z co najmniej 20-letnim stażem pracy. Za usługi w pracy zawodowej i społecznej odznaczono 293 osoby, w tym jeden pracownik został odznaczony Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski, jeden Orderem Sztandaru Pracy, pięciu Złotym Krzyżem za usługi, dwudziestu — Srebrnym, a 17 — Brązowym.

Na dorobek przedsiębiorstwa rzutowały również systematycznie polepszające się warunki socjalno-bytowe załogi. Obecnie nie ma już budowy, na której nie byłoby przyzwoicie urządzonej świetlicy — jadalni, umywalni z ciepłą wodą itp., a na zakup odzieży ochronnej wydajemy rocznie prawie 1,8 mln. zł.

Wybudowaliśmy piękny, nowoczesny, stały hotel robotniczy i przyzakładową szkołę budowlaną, obecnie trwa budowa internatu dla uczniów tej szkoły, która wykształca 1694 fachowców różnych branż budowlanych. Pracownicy nasi korzystają z opieki lekarskiej w Międzyzakładowej Przychodni Lekarskiej „Budowlanych”, biblioteki zakładowej i świetlicy, a dla ich dzieci rokrocznie urządzają się dwa turnusy kolonijne w atrakcyjnych miejscowościach.

Dalszym usprawnieniem technologii wykonawstwa na bazie budownictwa z elementów wielkowirowych jest obecnie wchodzący w stadium realizacji system unifikacji otwartej zwany W-70. System ten wprowadza ujednolicony zestaw elementów prefa-

brykowanych wielkopłytowych i elementów instalacyjnych, dających możliwość swobodnego kształtowania osiedli, budynków i mieszkań w zależności od potrzeb użytkowników, inwestorów i urbanistów. Dla nas, wykonawców system ten przez unifikację elementów i wysoki stopień ich wykończenia oraz mechanizację montażu stwarza możliwości znacznego ograniczenia pracochłonnych procesów na placu budowy i przeniesienie ich na przemysłowe zaplecze. Pozwoli to na skrócenie cyklu inwestycyjnych, zwiększenie ilości i unowocześnienie budownictwa, stwarzając przyszłowirowy klucz do nowoczesności, w czym drogowskazem będą nam Uchwały II i IV Plenum KC oraz V Zjazdu naszej partii.